

Webmagazine Clavis – Bisdom Roermond - webmagazine april 2020

Het coronavirus heeft ook het leven in de parochies in Limburg danig op z'n kop gezet. Niet alleen het wegvallen van reguliere kerkdiensten zorgt voor veel onwennigheid, ook de onmogelijkheid om op huisbezoek te gaan en pastorale gesprekken met mensen te voeren, zit menige priester dwars. Al leidt dit hier en daar ook tot creatieve oplossingen.

Juist in tijden van corona is het de opdracht van de Kerk om mensen pastoraal nabij te zijn. Dat klinkt heel voor de hand liggend, maar is in de praktijk nog niet zo eenvoudig. Want hoe bereik je mensen als je ze niet mag ontvangen en ook niet naar ze toe mag gaan? "Je voelt je tekort komen," laat deken Jos Spee van Venlo desgevraagd weten. "Je wilt er graag voor de mensen zijn, maar je bent ingeperkt."

Veel priesters maken daarom dankbaar gebruik van technische hulpmiddelen. “De mensen die ik normaal gesproken opzoek, heb ik nu allemaal opgebeld om toch even met ze te praten,” zegt Spee. “De voorbereiding van uitvaarten gaat nu vaak met een videoverbinding of met de telefoon op de speaker, zodat je toch met meer mensen tegelijk kunt spreken. Maar het voelt als zeer afstandelijk.” Mensen in het ziekenhuis of zorgcentrum bedienen, kan soms wel, maar alleen met de nodige beschermende middelen. “Ook dat voelt als heel afstandelijk en zeker niet persoonlijk,” zegt Spee.

Pastoor Lambert Creemers van Maasbracht en omgeving herkent dat gevoel van afstandelijkheid. “Ik bel heel veel met mensen om te ze laten weten dat ik aan ze denk. Maar het voelt toch heel vreemd. Bij uitvaarten is er normaal gesproken een heel persoonlijk gesprek met de nabestaanden. Dat huiskamergevoel is er niet als het via de telefoon gaat.” De uitvaarten zelf vinden in heel kleine kring plaats. Soms ook met behulp van een videoverbinding, waardoor familieleden elders toch een beetje het gevoel hebben dat ze erbij zijn.

Positieve reacties

Ook pastoor René Schols van Maastricht-West houdt vooral op digitale wijze contact met zijn parochianen. “Heel veel gaat met filmpjes en streams,” zegt hij. “Als we de mis op internet uitzenden, kijken er zelfs meer mensen dan er normaal gesproken op dat moment in de kerk zouden zitten.” Ook de vergaderingen met het kerkbestuur houdt Schols nu via conference calls en dat loopt prima zegt hij. Verder probeert hij veel parochianen – met name de ouderen en de zieken – op te bellen. “Mensen reageren heel blij,” zegt hij. “Ik merk dat het heel erg op prijs gesteld wordt als de parochie iets van zich laat horen.”

Die ervaring hebben ook andere priesters. Pastoor René Pisters en kapelaan Rajan Arulraj hebben met Pasen op zesduizend adressen in Simpelveld, Bocholtz en Ubachsberg een kaartje met een persoonlijke paasboodschap laten bezorgen. “Dat is goed ontvangen,” zegt Pisters. “Mensen stellen het op prijs om een persoonlijk teken van leven van de pastoor te ontvangen.”

“Je wilt er graag voor de mensen zijn, maar je bent ingeperkt.”

Cadeautje

Ook Pisters en zijn kapelaan bellen veel met parochianen, maar ze ondernemen ook allerlei andere initiatieven om in contact te blijven. Zo stuurde kapelaan Arulraj een e-mail met een paaswens naar alle misdienaars en acolieten. Komende zondag zou in Simpelveld de eerste-communicatieviering plaatsvinden. “Die is vooralsnog verplaatst naar september. Voor de kinderen en de ouders is dat natuurlijk een hele teleurstelling,” zegt Pisters. “Daarom gaan we zondag bij alle communicantjes thuis een kleine attentie aan de deur afgeven. Zo is er toch wat persoonlijk contact.”

Een cadeautje afgeven, gebeurde afgelopen dagen op meer plekken. “In een van de verpleeghuizen hier in Venlo hebben we met Pasen alle bewoners een bloemetje kunnen bezorgen en een kaartje met een persoonlijke tekst van mij,” zegt deken Spee. Pastoor Creemers vertelt dat vrijwilligers in Ohé en Laak, waar hij ook pastoor is, huis-aan-huis paaseitjes bezorgd hebben. “Dat werd in het dorp zeer op prijs gesteld. Maar ik realiseer me ook dit in een kleine parochie veel makkelijker te realiseren is dan elders. Hier in Maasbracht heb ik gelukkig wel veel gesprekjes met parochianen als ik de hond uitlaat. Je hoort dan toch de nodige zorgen en ook de angst van mensen of het ze virus zullen oplopen of dat ze gespaard blijven. Sommigen reageren ook heel laconiek. Dat blijft. Je merkt ook dat het te lang duurt voor mensen.”

Palmtakjes

In veel kerken is ervoor gekozen om vieringen te streamen of op een andere wijze uit te zenden. “We hebben nog geen mogelijkheden om te streamen,” zegt Spee, “Maar we hebben wel een keer een viering via de Stadsomroep kunnen uitzenden.” De deken van Venlo merkt ook dat veel mensen toch even de Sint-Martinusbasiliek binnenlopen. “Voor Goede Vrijdag hadden we een boekje met de kruisweg gemaakt. Daar hebben veel mensen gebruik van gemaakt. Maar uiteraard allemaal individueel, niet gezamenlijk.” Ook in Maasbracht bezoeken meer mensen dan normaal de dagkapel. “Het valt me op dat er veel meer kaarsen opgestoken worden. Ook de palmtakjes die we daar hadden neergelegd, vonden gretig aftrek,” zegt Creemers.

In Maastricht-West hebben de zieken en ouderen die bij de parochie bekend zijn een kaart met een palmtakje thuisbezorgd gekregen. Ook zijn door kinderen gemaakte Palmpasenstukken rondgebracht. Op Paaszaterdag heeft pastoor Schols de parochie vertegenwoordigd tijdens de Paaswake in de Sint-Servaasbasiliek, die door RTV-Maastricht werd uitgezonden. “Ik was erbij om de mensen in de parochie te laten zien dat ik voor hen bid.”

In Simpelveld waren de palmtakjes zelfs binnen twee uur al helemaal op. Pisters: “Ik krijg heel wat vragen van mensen die in zorgcentra werken of ik nog palmtakjes heb die ze aan de bewoners kunnen geven.” Samen met zo’n vijftig kinderen van de plaatselijke basisschool had de parochie ook al ‘brievenbuspalmpaaskruisjes’ gemaakt. “Dat zijn Palmpasenstukken op miniformaat, die in een luciferdoosje passen,” legt de pastoor uit. “De kinderen hebben die leuk versierd en zijn die met een persoonlijke Paaswens bij ouderen in de brievenbus gaan duwen.”

“Berichtjes met ‘we denken aan je’ zijn prima, maar het mag ook wel wat dieper gaan. Uiteindelijk heeft Christus ons een prachtige boodschap nagelaten en die mag verteld worden.”

Evangelisatie

Het lijkt er wel op alsof de coronacrisis in Simpelveld veel creativiteit losmaakt. “Ik vind dat ook een goede zaak,” zegt Pisters. “Stilzitten kan altijd nog. Als ik door het dorp loop, zeggen de mensen ‘u zult wel niets te doen hebben, nu er geen missen zijn.’ Maar ik heb het drukker dan ooit. Ik vind dat ik mij als pastoor moet laten zien en contact moet leggen. Deze week ga ik op pad met een man die een klein draaiorgeltje heeft. We gaan dan bij de zorgcentra wat muziek maken om de mensen te laten weten dat we aan ze denken.”

In tegenstelling tot andere parochies heeft Pisters er bewust voor gekozen om die vieringen in zijn parochiecluster niet te streamen. Wel is er vlak voor Pasen een video verschenen, waarin mensen uit het dorp een Bijbelverhaal vertellen. Deze is inmiddels zo’n negenhonderd keer bekeken. “We zoeken bewust naar mogelijkheden om te evangeliseren,” zegt Pisters. “Berichtjes met ‘we denken aan je’ zijn prima, maar het mag ook wel wat dieper gaan. Uiteindelijk heeft Christus ons een prachtige boodschap nagelaten en die mag verteld worden. Met zo’n video bereiken we ook mensen die normaal nooit in de kerk komen, maar nu wel heel positief reageren. Met Pinksteren willen we weer zoiets doen. Het raakt mensen toch. Als pastoor wil ik mensen nabij zijn en ik verzin graag nieuwe manieren om dat te doen.”

In tal van parochies in Limburg wordt gezocht naar creatieve manieren om in deze coronatijd parochianen op afstand toch nabij te zijn. Initiatieven die bij het bisdom gemeld worden, krijgen een vermelding op een speciale pagina op de website van het bisdom.

[Bekijk het overzicht met alle initiatieven](#) [Zelf een initiatief aanmelden](#)